

Gerechtshof te 's-Gravenhage

vierde enkelvoudige belastingkamer

22 juni 2001

Nr. **BK-00/01456**

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak op het beroep van X B.V. te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Particulieren/Ondernemingen P van de belastingdienst, op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de naheffingsaanslag loonbelasting over het tijdvak 1 januari 1996 tot en met 31 december 1996.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad ter zitting van het Gerechtshof van 8 juni 2001, gehouden te Den Haag.

Aldaar zijn verschenen namens belanghebbende A en B alsmede namens de Inspecteur mr. C en D.

Beslissing

Het Gerechtshof:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak waarvan beroep alsmede de naheffingsaanslag;
- veroordeelt de Inspecteur in de kosten van het beroep, aan de zijde van belanghebbende gevallen en vastgesteld op fl 1.832, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden;
- gelast de Inspecteur aan belanghebbende het voor deze zaak gestorte griffierecht ad fl 450 te vergoeden.

Gronden

1. Belanghebbende exploiteert een tuinderij. Alle aandelen van belanghebbende zijn in handen van Gebr. Y B.V. (hierna: Y BV). Alle werknemers die tot 1 januari 1996 in dienst waren van Y BV, zijn ingaande 1 januari 1996 bij belanghebbende in dienst getreden.
2. Van 1 januari 1996 tot en met 11 september 1996 heeft bij belanghebbende de werknemer E, geboren in 1972, gewerkt. In de jaren voor 1996, te beginnen met het jaar 1992, heeft de heer E periodiek gewerkt bij Y B.V., namelijk in 1992, van 1 januari 1994 tot 1 juli 1994 en vanaf 11 september 1995 tot en met 31 december 1995. Deze werknemer heeft altijd een loon conform de geldende tuinbouw-CAO genoten.
3. In 1998/1999 heeft bij belanghebbende en Y BV een in opdracht van de Inspecteur ingestelde controle loonbelasting plaatsgevonden. Hiervan is een rapport opgemaakt.
4. Bij indiensttreding in 1992 heeft de heer E volgens het controlerapport op zijn loonbelastingverklaring het sofinummer xxxx.xx.xxx ingevuld en voorts verstrekt: een fotokopie van zijn Marokkaanse paspoort, een verklaring van de arbeidsinspectie, als ook een verklaring van de vreemdelingenpolitie te Q. Op een later moment, bij zijn indiensttreding in 1994, heeft E een sofinummerverslaring overgelegd met sofinummer yyyy.yy.yyy. De controleambtenaar heeft vastgesteld dat E een illegaal was en dat de door hem verstrekte sofinummers op naam stonden van F respectievelijk G. E heeft valse verklaringen overgelegd.
5. Belanghebbende (evenzo Y BV) heeft van het aan E toekomende salaris de loonbelasting, passend bij een indeling in tariefgroep 2, ingehouden en afgedragen.
6. De Inspecteur heeft aan belanghebbende een naheffingsaanslag loonbelasting opgelegd, waarbij hij is uitgegaan van de toepassing van het zogenaamde anoniementarief van 60% en vervolgens van brutering van het uitbetaalde nettoloon.

7. Belanghebbende betwist de naheffingsaanslag. Zij stelt dat zij er te goeder trouw van uitging dat de overgelegde documenten (fotokopieën) juist waren en dat E legaal in Nederland verbleef. Het is haar niet opgevallen dat E verschillende sofinummers heeft gebruikt. Voorts stelt zij dat naar haar mening de foto's en handtekeningen op de verschillende documenten wel overeen komen en dat zij allen van dezelfde persoon, namelijk E, zijn. Subsidiair betwist belanghebbende de door de Inspecteur toegepaste bruteringscoëfficiënt.

8. De Inspecteur stelt dat belanghebbende wist, althans had moeten onderkennen, dat de overgelegde documenten en verklaringen vals waren zulks in het bijzonder op grond van de niet kloppende sofinummers en de niet overeenstemmende handtekeningen/foto's. Belanghebbende is - gesteld dat geen sprake was van bewuste kennis - ernstig tekortgeschoten in de op haar rustende onderzoeksplicht ten aanzien van de overgelegde documenten. Zij heeft daarmee het geenszins te verwaarlozen risico genomen dat de door E verstrekte informatie niet juist zou zijn. De gevolgen, waaronder ook de bruteringscoëfficiënt, zijn voor haar rekening nu aan de inhuur van Y BV inherent is dat verhaal in de praktijk niet mogelijk is. De kennis van Y BV dient aan belanghebbende te worden toegerekend.

9. Vaststaat dat E illegaal in Nederland verbleef en valse documenten heeft overgelegd. Desalniettemin heeft het Hof geen aanleiding om reeds op voorhand te twifelen aan de juistheid van de stelling van belanghebbende dat zij in dezen te goeder trouw was. Andere correcties dan de onderhavige zijn in het controlerapport niet voorgesteld. E was normaal, en naar het Hof aannemelijk acht onder zijn eigen naam, in de administratie van belanghebbende opgenomen. Hij genoot het normale CAO-loon en beschikte, naar het Hof uit het controlerapport afleidt, over de benodigde, weliswaar vervalste, fotokopieën van officiële documenten.

- In dit verband zij opgemerkt dat de eerst in zijn pleitnota ter zitting door de Inspecteur ingenomen stellingen dat belanghebbende daar niet over beschikte en dat onder meer geen loonbelastingverklaring aanwezig was voor de periode 1 januari 1994 tot 1 juli 1994, welke stellingen strijdig zijn met de (van meet af aan) ingenomen stellingen van belanghebbende en geen steun vinden in het controlerapport, door het Hof worden verworpen.

10. Met de door hem overgelegde fotokopieën heeft de Inspecteur, naar 's Hofs oordeel, niet aannemelijk gemaakt dat Y BV redelijkerwijs moest onderkennen dat sprake was van vervalste documenten. Aan de omstandigheid dat Y BV het naderhand in 1994 bij een hernieuwde indiensttreding door E verstrekte sofinummer niet heeft vergeleken met het door hem in 1992 verstrekte sofinummer, kan naar 's Hofs oordeel in redelijkheid geen enkele conclusie worden verbonden. Naar 's Hofs oordeel heeft belanghebbende (en Y BV) in redelijkheid kunnen aannemen dat de documenten echt waren. De Inspecteur heeft het tegendeel geenszins aannemelijk gemaakt.

11. Alsdan is er geen plaats voor de toepassing van het zogenaamde anoniementarief. De naheffingsaanslag dient daarom te vervallen. Het beroep is gegrond.

12. Het Hof acht termen aanwezig de Inspecteur te veroordelen in de door belanghebbende gemaakte proceskosten als bedoeld in artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht. Het Hof stelt deze kosten, op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage, vast op fl 3.663 wegens beroepsmatig verleende rechtsbijstand (2,5 punt à fl 710 x 1,5 (gewicht van de zaak), waarbij in deze zaak de helft ad fl 1.832 in aanmerking wordt genomen. Voorts dient de Inspecteur aan belanghebbende het voor deze zaak gestorte griffierecht te vergoeden.

Deze uitspraak is vastgesteld op 22 juni 2001 door mr. Van Rijnberk en op dezelfde datum in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van den Bogerd.

Van den Bogerd

Van Rijnberk